

NYMODIG VALS

Då grabbarna rest sig och gått
i ett väder som övergått i grått.
Då grabbarna lämnade byn
hördes musik från skyn.
Ljudet av en gitarr
som spelade en valse bizarre,
ödsligt stigande toner
dansade fram i guldgaloner.
Bländade av stolthetens starr
drömde grabbarna om valse bizarre,
men hörde inte den gitarr
som spelade en valse bizarre.

De ville tänka i nya banor,
ingen med direkta anor.
De var alla små bysnillen,
var och en med sina dillen.
Begrunda deras affärer:
”Vilka lyckans kommissionärer!
Må solen lysa på färden
och skänka dem beskattningsbara värden.”

Så sjung nu grabbarnas vals!
Glöm, den stämmer inte alls.
Matronor i motljus bland fallna barr
dansar hellre en valse bizarre;
belysta av solens strimmor,
svävande bland myrens dimmor
där endast sommaren kom ihåg
fyra grabbar som knappt någon såg.

Den minste grabben var rapp.
Han sprang men kom aldrig ikapp.
Den längste spela solo på en sträng
och drömde om tre nya poäng.
Den tredje kallades korpral
och ägde ett liv som någon stal.
Den siste var en popikon,
en konstgjord man, monsieur Rayon.